

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Iuris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CLXXVI. Differentia 1. Iure Canonicō valet compromissum in Iudicem ut
arbitrum à partibus electum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](#)

TITVLVS XI.

De Arbitris.

ARBITRI vel sunt Iuris, vel beneplaciti. Iuris, ut
in causa suspecti Judicis. c. *suspicionis*. De off.
delegati. l. *Apertissimi*. C. De iudic. Benepla-
citi, vel simpliciter per compromissum in aliquem
qui de lite arbitretur, & statuat, prout æquum sibi
videtur: & hic arbitrator, seu amicabilis compositor
appellatur, eiusq; arbitriū boni viri est. l. *societa-*
tem. s. *arbitrorum*. ff. *pro socio*. Vel non simpliciter,
sed cum adiecto, ut servato Iuris ordine causam de-
cidant. Et hi arbitri recepti, & arbitri compromissa-
rii vocātur; deq; illorum arbitriis dicitur, quod sint
redacta ad similitudinem iudiciorum. Revera enim
iudices sunt, licet non publica auctoritate constituti:
litigantes citant, libellum petitionis recipiunt, testes
audiunt, & alias iudicii solennitates observant.

CLXXVI.

DIFFERENTIA I.

Iure Canonico valet compromissum in Iudicem ut arbitrum à partibus
electum. c. *Cum tempore*. De arb. Secus Iure civili. l. sed si in servum.

S. *Si quis iudex*. ff. *De arb.* Io. *Bapt.* à S. Blasio. II.

ORTA lite inter Episcopum Mersburgensem, & Abbatem de Pigravia arbiter electus est Archiepiscopus Magdeburgensis, cuius sententiam Pontifex approbavit, Hinc *Gloss.* in c. cit. *Cum tem-*
pore colligit, quod ordinarius possit esse arbiter. argum c. *Causam qua de elect.* & *Auth.*

Auth. ut differentes Iudices. §. Si vero contingit coll. q. Item & delegatus. c. Litteras. De presumpt. c. nisi de proband.

A legibus verò id minimè recipi videatur. Nam in citato §. legimus. Si quis iudex sit, arbitrium recipere eius rei de qua Jūdex est, inquē se compromitti iubere prohibetur lege lūtiā: & si sententiam dixerit, non est danda pœna

persecutio. Verū recte advertit Glosa, aliud non præcipi, quā ne Jūdex offrat se, aut iubeat partibus, ut in se compromittant. Quod si veritati & æquitati consonum est, inter sacras, & profanas leges, quod hanc materiam atinet, nulla discrepantia erit, quemadmodum Vallenſis quoq. notarit l. 1. it. 43. §. 3.

CLXXVII.

DIFFERENTIA 2.

Secundūm leges femina non potest esse arbitra. *l. Pedius. 7. ff. De arb. l. fin. C. cod.* secundum Canones verò nosse potest. *c. Dilecti filii. De arb. Io. Bapt. à S. Blasio 95. Galvanus 54.*

1. Pro excludendo ab arbitrijs feminas non nisi negativum argumentum *l. Pedius. Suppeditat. At in l. fin. C. expri-*mitur. *Sancimus, cit Iustinianus Imperator,* mulieres suæ pudicitia memores, & operum, quæ eis natura permisit, & à quibus eas iussit abstinere, licet summae atque optimæ opinionis constituta in se arbitrium suscepérint, vel si fuerint patronæ, etiam si inter libertos suam interposuerint audientiam, ab omni judiciali agmine separari, ut ex earum electione nulla pœna, nulla pauci exceptio adversum iustos earum contemptores habeatur. Ante quam constitutionem *Cuiacius obs. 22.* existimat mulieribus integræ famæ id licuisse. Nam & *Alcinoi uxor apud Homerum* dicitur inter viros litigies disceptasse, & moribus Galliæ mulier inter beneficiarios, & subditos suos ordinariam iurisdictionem habere potest: qui mores confirmantur in c. *Dile-*

cti. De arb. ubi Innocentius III. Iuris civilis definitionem, & simul Francorum consuetudinem, quæ feminis jurisdictionem permittit, allegans, iubet arbitrium servari, quod Regina Franciæ promulgat. Ex quo Glosa infert, clericos de temporalibus compromittere posse in mulierem alias de consuetudine indicantem. Nam consuetudo dat iurisdictionem personæ, quæ alias ad iudicium inhabili est. c. Cùm contingat. De fero compet. c. Dilecti. De arb. l. 1. & l. fin. De emancip. li-ber. l. 2. C. Quia sit longa consuetudo. Van-tilius quoque Tract. De nullitatibus. §. Ex defectu iurisd. deleg. n. 72. fateatur aliquando dispensative causas spirituales mulieribus demandatas esse, prout legitur in c. Mariam 2. Q. 5 & per Glos. in c. 1. v. Mulieres. 15. Q. 1. & in c. Dilecti. de arb. Bartol. in l. un. C. De multeribus. Addit iure haereditatio feminas succedere posse in iurisdictione, illamque per se ipsas ex

excere